

DUMINECA

Organul Vicariatului Episcopal gr. cat. român din Maramureș
și organ informativ al AGRU-lui din Eparhia Maramureșului

Bluroul de distribuire: Librăria Asociațiunii Sighet, Piața Unirei No. 25

Apare în fiecare Duminică.

Prețul unui exemplar: 1 Leu

Intreita biruință asupra lumii.

Privind asupra cursului veacurilor ce s'au scurs dela ivirea creștinismului până în zilele noastre, istoriograful deosebește trei mari epoce. Acestea se ridică ca și trei uriașe pietri de hotar, fiecare de mare moment în importanța ei pentru destinele neamului omenesc. Prima epocă era a Cesarilor și biruința Bisericii primordiale. A doua este invaziunea hordelor barbare asupra Europei civilizate și redobândirea lumii pentru Hristos. A treia este epoca materialismului deslănțuit pe urma reformațiunii.

Toate trei epocile se caracterizează prin largi biruințe asupra lumii. Primele două au trecut deja în domeniul istoriei. Ele pot fi studiate în întreg complexul lor. A treia rezervă mari posibilități pentru noi.

Prima biruință asupra lumii își are începutul în victoria armelor romane. Roma păgână din vechime ne face impresia sublimizării puterii pur materiale. Sub arta și literatura ei, sub gloria și fineța ei, ce lepră și crudă corupției Triumful ei asupra lumii nu era altceva decât triumful întreitei concupiscente a omului căzut. Dar rânduiala divină folosi aceasta biruință ca o pregătire pentru lăfrea împărăției Sale.

Pământul până la marginile

lui ajunge tributar Romei, pen- truca la rândul său Creștinismul să poată înainta pe urmele armatelor romane biruitoare. Admirabilele căi de comunicație construite de legionarii romani sunt așa de potrivite pentru picioarele apostolilor! Ochii impaiangenți ai sumeșilor împărați romani, cari cu atâta sete priveau la victimele creștine, cari cu purpurul sângelui lor udau nisipul arenelor romane nu observau că din acele șiroaie de sânge va țigși biruitoarea armată a Crucii lui Hristos. Acest mare triumf al Bisericii, care a rodit atâtea minuni a harului dumnezeesc în inimile oamenilor, ori cât era de strălucit, el numai a emănat dar n-a împiedecat ruina, căderea acelei vechi civilizațiuni, în care vicilele păgânismului aruncase rădăcini adânci. Sfințenia bisericii, care în cursul veacurilor nici când nu a fost falimentară, în aceste veacuri se scoate în relief mai mult ca ori când. Sfinți fără de număr strălucesc asemenea stelelor de pe firmament. Lumea în general simte nevoia unei reînnoiri. Ceasul reînnoirii dorite a sosit.

A doua biruință asupra lumii urmează acum. Potopul barbarismului, ca un val năpraznic se revarsă asupra Europei. Copitele cailor hordelor

barbare lasă pe urma lor pustiirea, fără ca să țină seamă de vechea splendoare, de mărirea de odinioară a Romei și de momentele cari vorbeau despre biruințele ei. Noui stăpâni ei pământului vin ca să-și ocupe locul la mesele întinse pentru banchetul lumii. Biserica trebuia să treacă de nou prin noi încercări. Providența divină este de față. În mijlocul ruinelor civilizației ea singură supraviețuește. Sublimă în frumseță și forța juneței ei nevestețite, ea se sufulcă pentru a doua biruință spirituală și reînnoire a lumii întru Hristos.

Sălbatici și încăpăținați fii ai naturii, neimblânziți și neculți, sclavi a unei crude superstiții, gata la ori ce jaf și cu sânge rășboinic în vinele lor, hordele selbatice, cari acum au inundat Europa aveau într'adevăr nevoie de hotărirea și răbdarea suprafirească a Bisericii, precum și de iubirea ei de Mamă. A le subjuga sălbătăcia și a le cultiva mintea prin instrucție, a le dresa inimile la gentileță și a forma în ei o asemănare cu blândul și smeritul Hristos, era într'adevăr o sarcină obositoare. Dar Biserica nici nu întârzie nici nu se poticnește. Pentru a doua oră a biruit pe ceritorii lumii.

Se poate repeși minunea pentru a treia oră? Nimic nu-i cu neputință la Dumnezeu. A

treia perioadă de cucerire a lumii se desfășoară înaintea noastră. Nu mă gândesc la sbuciumul unor națiuni înșiruite în rânduri de bătaie, deși întreg rotagolul pământului răsună de zângănitul surd al armelor, și de strigătul răgușit după pace al celor ce în tempo grăbit se pregătesc de războiu. Suntem în plin războiu. Un războiu mondial cu proporții uriașe. Lupta se dă pentru instăpânirea asupra tuturor instrumentelor de putere și influință omenească, cari ar putea fi folosite împotriva lui Hristos și a Bisericii Lui, punând totul în serviciul acelei lumi, pe care dumnezeieștile scripturi o numesc: invecchitul dușman al fiilor lui Dumnezeu.

Prin decret regal și votul parlamentului, în presă, în școală, la universitate, la tribună și pe scenă, în casă și în atelier acel conflict este dus înainte fără încetare. Uneori creștinismul nu era atacat. Ajungea să fie trecut cu vederea, să nu fie observat Hristos. Restul va urma. Și a urmat Materialismul a devenit noul idol, mai intunecat decât ori care altă formă a superstiției și contrar ori căruia raționament al minții omenești. Păgânismul a câștigat a treia biruință.

Să fixăm bine lucrul: biruința a fost câștigată, dar nu asupra Bisericii ci asupra școlărilor, guvernelor, asupra inimilor milioanei de oameni. Încă odată, în mijlocul desolațiunii universale, o singură putere a rămas neinduplicată, neatinsă, nepătată de spiritul lumii. Este aceeași Biserică, care în vechime a resistat Cesarilor păgâni, care mai târziu, veacuri de a rândul a stat întru înălțimi neapropiate de asupra potopului hordelor barbare. Biserica pe care Hristos a întemeiat-o pe Petru promi-

țându-i că porțile iadului nu o vor birui. Unii fii ai ei se pot zăpăci sau cădea chiar. Erezurile își pot ridica capetele asupra ei. Dar ea va rămânea totdeauna aceeași, curată, fără prihană atât pe vremuri când lipsa reformării se va simți adânc cât și în primejdii de risipire. Așa a spus dumnezeescul ei Intemeietor, iar Cuvântul este adevărul veșnic. Cuvântul veșnic i-a promis asistența Spiritului sfânt, și că El cu ea va fi până la sfârșitul veacurilor.

Materialismul, pregătit prin reformațiunea din care și-a luat obârșia, de mult și-a anunțat cu glas de trâmbiță biruința asupra lumii. Da și victoriile Cesarilor, sau mai târziu ca și marșul ce nu cunoaste împotrivirea hordelor barbare, acel triumf al materialismului a servit încă odată dovada originii divine a Bisericii catolice, a căreia serie neîntreruptă de Pontifici, începând cu Petru se întinde în cursul veacurilor și va continua până la sfârșitul veacurilor.

Ea are și astăzi aceeași putere de a birui lumea pe seama lui Hristos ca și pe timpul apostolilor și al migrațiunii popoarelor. E datorința noastră să ajutăm la înaintarea drapelului ei. Nu pentru o supremație politică ori pentru o biruință marțială, ci pentru cucerirea spirituală a lumii.

Această cucerire nu se va face într-o zi. Asta nu s'a ajuns asupra sumeției păgâne a împăraților romani înainte de ce aceștia ar fi încercat toate ocările, ponegririle și prigonirile cele mai sălbatice ... înzădar. Tot așa regenerarea integrală în spirit și adevăr a hordelor ce s'au năpustit ca un puvoiu asupra Europei, nu a fost munca unui deceniu ori a unei singure generațiuni, ci a unor lungi veacuri de stăruitor efort. Bi-

ruința a venit pe urma muncii, lacrimilor, sbuciumului și a sângelui mucenicilor.

Noi nu putem prevedea viitorul. Un lucru însă îl știm: strigătul de alarmă s'a dat! Chemarea la munca titanică pentru a renoi toate întru Hristos a răsunat. Singuratici și colectiv trebuie să punem în serviciul acestei cauze cele mai pronunțate energii. E vorba de a asigura a treia biruință asupra lumii.

La aceasta, ca și la prima biruință câștigată de creștinism, se cere o însemnată și foarte importantă contribuție din partea laicilor catolici. Se cere împreună lucrarea acelor bărbați și femei plini de harul, lumina și puterea Spiritului sfânt, cari trăiesc în lume dar nu pentru lume ci pentru Hristos.

P. Leon I. Manu O. S. B. M.

Surorile Maicii Domnului

acesta este numele congregației călugărițelor bisericii noastre din Blaj. — Sediul acestei congregații este Institutul Recunoștinței, unde conduc un liceu, o școală normală, o școală comercială și anexele ei. — Aceste călugărițe sunt aplicate ca infirmiere în mai multe spitale din Transilvania. Tot ele conduc o minunată școală de menaj în Cluj.

Tot aceeace aceste surori fac, ptu binele sufletesc și trupesc al oamenilor, este mai pre sus decât toate așteptările și promit o reînnoire a vieții religioase dela noi.

În ziua de Sf. Ilie a fost în capela Institutului înveșmântarea a 28 surori, prin I. P. S. S.

Episcopul Orădii Mare.

Dăm numele acestor tinere care de bunăvoie au luat asupra lor viața abnegațiunii pentru Dumnezeu, pentru aproapele și pentru Neam.

Au fost înveșmântate ca novite: **Fiona Avram**, Sora Vianca profesora de menaj; **Ana Căpușan**, S. Vasilica, învățătoare; **Maria Cărlig S. Tațiana**, stud. medicină, Iași; **Cheța Maria**, S. Bonifacia, lucrări casnice; **Emilia Cotta**, S. Lazarina, croitoreasă; **Daraban Victoria**, S. Adriana, bacalaureată; **Domuț Maria**, S. Benedicta, lucruri casnice; **Holovciuc Maria**, S. Francisca, învățătoare; **Jalluris Maria**, S. Gabriela abs. șc. profesională; **Man Mariș**, S. Monica, șc. de țesătorie; **Moldovan Varvara**, S. Engădia, învățătoare; **Oțel Elisabeta**, S. Antonia abs. șc. menaj; **Elena Pașca**, S. Cornelia, inginer chimic; **Plaian Raveca**, S. Agneza lucrări casnice; **Pop Florica**, S. Grigoriană abs. șc. de menaj; **Baicu Emilia**, S. Capucina, abs. șc. de menaj; **Sabău Marta**, S. Simiona, lucruri casnice; **Zoicaș Raveca**, S. Damiana, abs. șc. menaj.

Surorile care au depus vorturile pe trei ani sunt: **S. Sofia Mureșan**, învățătoare; **S. Ambrozia Moldovan**, lucr. casnice; **S. Eufrosina Bercheșan**, lucr. casnice; **S. Ștefania Silaghi**, lucrări casnice.

Surorile care au depus vorturile perpetue:

Sora Maria Gemma Dragoș, profesora de menaj; **S. Maria Imelda Carpa**, prof. l. rom. și l. franceză; **S. Maria Pia Crișan**, infirmieră și **S. Maria Olimpia Tulba**.

Toți care cunosc ordinul Surorilor Maicii Domnului, sunt convingși că acesta—sub conducerea Superioarei S. Maria Feb-

ronia Mureșan — a făcut foarte mult și că prin jefta surorilor care acum au îmbrățișat ordinul, vor servi ca ferment pentru însănătoșirea vieții noastre religioase.

Misiuni populare.

În zilele de 19—23 Iulie au avut loc misiuni populare în parohia BORȘA I. — Predicile le-a ținut Prea Cuviosul **Leo Man**, egumenul Mănăstirii Moiseiu. La mărturisiri l-au ajutat preoții: **M. On. Șt. Cherechesiu**, protopop on. — **Vișeu de Jos**, **Babicu** — **Borșa III. G. Mariș**, preotul local și **D. Pop** prof. de religie. — **Sighet**.

Deși timpul nu era potrivit pentru misiuni deoarece mulți bărbați erau la butin și un mare număr de femei au plecat la secerat în ținuturile sătmărene, s'au înregistrat peste 1000 cuminicări.

Dovadă că, atât purtătorul cuyanului cât și preotul local și-au achitat pe cât se poate de bine datoria. Misiunile au fost bine pregătite. Ceiace reiese și din faptul, că femeile din parohie în frunte cu preoteasa — după ce s'a vorbit de mai multe ori în biserică despre importanța misiunilor — au făcut un prețios covor pe care l-au donat Mănăstirii Moiseiu.

Biserica veche fiind prea mică, pentru mai bună reușită a primeniilor sufletesti, Excelența Sa dr. **Alexandru Rusu** a delegat pe Reverendisimul **A. Ștețiu**, arhidiacon și protopopul tractului **Vișeu** să binecuvinteze noua biserică, terminată chiar la începutul misiunilor. Actul binecuvântării s'a săvârșit în ziua de 20 Iulie, praznicul Sf. Ilie, de față fiind un mare nu-

măr de credincioși adunați din toate parohiile gr. cat. din Borșa.

Ridicarea acestui frumos locaș de închinare se datorează aproape exclusiv hărniciei și zelului neobosit al Păr. **Gavril Mariș**. Mult a trebuit să alege în toate părțile până și-a văzut împlinit idealul sfânt a cărei realizare aduce acum, atât lui cât și credincioșilor săi, mare bucurie și mângăere sufletească.

Nădăjdum că nu peste mult bucuria lor va fi mărită prin prezența Excelenței Sale, Episcopului diecezan, care va veni să le consacre noua biserică.

Increderea în ajutorul Domnului și zelul cu adevărat preoțesc al Păr. **Mariș** să fie pildă și imbold de incurajare pentru toți frații preoți în a căror parohii se zidesc ori este lipsă de a zidi biserici nouă.

Dela Isaia cetire.

Pierdut în marea anonimatului ar fi rămas, pentru totdeauna, cătunul **Slătioara**, dacă n'ar fi descins, într'o bună zi, în una din sărăcăcioasele-i colibe, călugărul **ISAIA** faimosul „convertitor” scos dintre zidurile sumbre ale unei pravoslavnice îngrășătorii, pentru a complecta ceata zeloșilor apostoli ai legii „românești”.

De acum înainte văgăuna care-l găzduște, își va cere, tot mai insistent, înșiruirea între localitățile cu renume istoric. Căci socotita cuviosul **Isaia** ca de aici să deschidă părția pe care va năvăli „lumina” adusă dela răsărit.

Știe acest cuvios că nu prea mare folos au adus pravoslavie convertirile de până acum, așa cum nu s'a dovedit prea eficace

tendința de monopolizare a serbărilor naționale! Că trăinicia ortodoxiei din Valea Ungurului, de ex. poate, să se dovedească în funcție numai de soliditatea opiniilor. Că, în sfârșit, se poate întâmpla ca recenții convertiți ai cucernicului Munteanu să dea cu tifla ortodoxiei, de cumva se va stinge în vre-o celulă a parchetului „Steaua” marelui protoereu.

De ce? ..

Mult s'o fi gândit apostolul. Dar, în fine, pravoslavnică-i mințe a găsit răspunsul la aceasta chinuitoare întrebare: o simplă declarație la primărie n'are puterea de a scoate pe Satana din sufletele celor ce au zăcut, cândva, în „intunerecul” uniației. Trebuia, deci un act de curaj, un gest de „eroism” care să întrecă cele mai îndrăznețe avânturi spre idealul ortodoxiei. Și a găsit cuviosul Isaia ce e de făcut: să goniască pe Satana din suflete prin botez (Cum nu s'au gândit, până acum la asta „marii” teologi ai pravoslaviei?) Si s'a decis Isaia să săvârșiască înțelepciunea Sa acest act. Căci Isaia, trebuie să o știți, e capabil de acte de curaj. Trebuia găsit numai momentul oportun. Și momentul potrivit a fost convertirea celor din Slătioara. Aceștia au fost „învredniciți” de a fi cei dintâi botezați în legea ortodoxă.

Vă rog să mă credeți că vă spun adevărul gol-goluț. Dacă s'o îndura Dzeu și vom trăi, până când se va scrie istoria ridicării oropsitului Maramureș prin pravoslavie, vom putea citi negru pe alb că „desbrăcată Isaia, până la piele, bărbați, femei și copii, până la unsprezece.

Gurile rele spun că năbădăiosul călugăr a făcut pozna asta din dorințe puțin cuvioase. Dar aceasta ponegrire e numai o satanică încercare de a micșora frumusețea nimbului ce va trebui să împodobiască slăvițu-i crestet. Căci asemeni tuturor eveni-

mentelor, nici acesta nu e lipsit de obicinuitul mărunț anecdotic:

Era și o bătrână, printre cei unsprezece. „Părinte, fă bine și nu mă face de rușine la bătrânețe”, a scâncit bătrâna, apărându-și, instinctiv, cu mâinile uscate, resturile de săni. (Gurile rele, vor spune că și acesta a fost un gest de tardivă cochetărie din partea babei, din care, încă, Isaia nu gonise pe Satane) Dar te pui cu oameni ca Isaia! Botezătorul a rămas neînduplecat și a răcnit

ca un leu. Și, când pravoslavnicu-i rost, pornit, voinicește, pe „strămoșiască” predanie, a pomenit ceva despre Iordan, biata babă s'a pomenit cu un picior în apă, și cu „mâna „sfântului” înfiptă, solid în ceafă

Și, iac'asa, Slătioara, prin zelul cuviosului Isaia, a devenit o etapă în istoria pravoslaviei, pușă pe lucru, pentru „fericirea” Maramureșului.

Ion Dunca

Biserică dominantă-

(de drept și de fapt:)

Se spune adesea un adevăr; Maramureșul e teatru de lupte confesionale. Nu importă genul piesei ce se joacă; eu socot că e o tragi-comedie. Importă mai mult motivele determinante ce alimentează lupta și mijloacele cu cari se luptă. Cei ce au purces la atac de extirparea noastră se zic prin constituția țării „biserică dominantă.” Și de aici tot prăpădul. Adevărat că în constituție scrie că bis. ortodoxă este biserică dominantă, dar motivează clar calitatea în virtutea căreia; „fiind religia marei majorități a Românilor.” S'a scris —socot— destul despre această prioritate majoritară și-i aparent chiar că, nu e vorba de o biserică dominantă favorisată și privilegiată față de celelalte biserici. Și mai ales nu e de drept dominantă biserică soră față de noi papistaștii greco-catolicii. Nu e de drept fiind alături de ei suntem numiți și noi biserică românească. Art. 22 „Bis. creștină ortodoxă și biserică gr. catolică sunt biserici românești. Și-n alineatul anterior. „Statul garantează tuturor cultelor

o deopotrivă libertate și protecție.”

„De fapt” urmează să vedem. „Din faptele lor îi veți cunoaște.” Pe cum spuneam meteahna dominației (poate) a determinat bis. soră să afle cu vreme să trimită roiuri-roiuri de voinici mai chipeși ori mai smoliți, purtând pot cap bine vizibil, prin satele și cătunele din Maramureș, nesinchisindu-se uneori de lucruri ce nu pretind un autor călugăr, membru unui cler dominant. Nu grăesc hulă, dar judecați; la Slătioara într'o discuție aprinsă pe chestiunea Papei, purtătorul unui potcap grec se adresează unui pocăit asistent „noa frate, ajută-mă și tu să dovedesc în contra papei.” (!) O tempora! Nu era gest dominant, să ceri ajutorul unui sectar, tu misionar dominant, oricât de tare să fi fost cantorul ori picherul catolic. Nu putem socoti aceasta un act din tragi-comedia unui neam!? În Nănești, pe valea Izei un alt voinic misionar a servit o sf. slujbă pe o grădină în dangătul unui clopot de pe vite deraiându-se în

caraghioslâc. Este ăsta demnitate misală dela un misionar dominant? O mores! Ce cauți cuv. Călugăre într'o parohie neaparținătoare fără jurisdicție? Legea oprește conturbarea funcțiilor de cult. Revizuiți aplicarea justiției distributive în bugetul comunei Cuhea. Procedați la fel cu toate ajutoarele ce s'au desfăcut cu mână liberalistă din pădurile Maramureșului. S'a donat și ajutat mult bisericile. Cari? Nouăzeci % cele ortodoxe într'o regiune cu 90% catolici. Aceasta în nordul tău blagoslavită Românie!

Dar în restul țării și în alte activități de ce nu dominează această biserică? Oare nu se face jos, târg și invoială cu comunismul. Oare n-are cuvânt o biserică dominant în legile ce se aduc pentru fiit ei cucernici când legile se inspiră din afară de creștinism? Tolerează această biserică legi și moravuri dușmănoase ortodoxismului, și românismului deopotrivă? Ori poate nu este auzită. De tolerează nu e dominantă prin moral, de nu e auzită nu e dominantă prin potestate socială și morală.

Măcar de-ar fi dominantă în atâtea acțiuni și legi, dar din păcate se dă lipsă. „Actele vorbește.” De parte fie de mine gândul de a terfeli mai ales o biserică și mai ales soră căci tot „sângele apă nu se face” și feri Doamne bărfirea este păcat. Și mai ales în cazul dat pot prea ușor păcătui prin nenaționalism integru sau chiar revizionism. (specii noi de păcate.) Mai bine s'ascultați cuvintele din ceea strănă. Auziți ce spun fiii îngrijorați ai bisericii surori despre starea bisericii au-

tocefale românești. (în specie, dominantă.)

Di. Iorga spunea despre clerul bizantin din vechiul regat! Fără conștiință de fiecare clipă a unității românești — fără iubirea cea mai plină de căldură. — și țărâtime, fără cele mai mari și minunate jertfe și învățătură... o tagmă de funcționari prețuiți (puțin de societatea) aici ... Și câte „fără” n-a omis marele dascăl din reverință. (Iar eu adaug fără dragoste de uniție) Insuși magistrul Ghibu ocupat de o refacere bisericăscă (d. Ghibu e ortodox) Spunea „Refacerea unității noastre religioase este cea mai mare necesitate sufletească.” (noi n u era antirevizionism) Sămănat No. 10 Arad.

Este — cred eu — prea evident că nu apare nici de fapt această pravoslavnică soră, regret dar nu este o biserică dominantă în statul Românesc. O dominantă de fapt n'ar admite înregistrări de fapte simptomatice ca și cele jurnale — ci ar opri energic și dominant bolșevizarea țării și ar spune un stop categoric sângelui francmason deghizat în atâtea acțiuni publice din stat. Un cler dominant tinăr și bătrân conștuit și superior n-ar jura'n congrese că vor face crime, s'ar pocăi dar n'ar mânui brovningul și barda ucizând, scoțindu-și viața la mezat și sărutându-și diavolește complicitii de crimă. Un cler bătrân de cadre n'ar admite să joace în mărgea cu Ana Pauker apărând acest stârv social ca pe o eroină și martiră?? Este oare adevărat că un profesor de teologie face comunism militant? Să mai amintesc din care biserică

făcea parte magistrul comunist? De prisos voim mai bine să-i citim finalele sancțiuni. Dorim cu foc ca acele să fie viu pilduitoare.

Și nu ne trimite Doamne după vrednicia noastră. Eu deși nu cred că este această biserică dominantă nu spun totuși că e dominată. E fără greș, biserica soră a noastră. Și dacă la frații buni, bate un suflet, noi cei dintâi vom întinde mâna frăției celor ce asemenea din Râm descălicatau. Noi cei dintâi vom cere; Dă-ne Doamne după măsură milei Tale, împărtășirea Duhului Sfânt și unirea credinței. Să altuim nobilul în rezistența spre blagoslovirea neamului. Nici când să nu ne spălăm în public lîngeria, mai curând să concurăm spre scopul nostru strălucit o turmă și un păstor iar vorbele de minoritari, străini, revizionisti ori boaghine să le cadram numai trecutului. Să uităm că ne-au fost spuse la noi acasă căci stilul ăsta în accident se spune neobrăzare. — Stop, la dintră să scoatem lîngerie și mai intimă.

P. Petru Pop-Cuceu.

Oficiul protopopesc al districtului Sighet.

No. 533—1936

Către onoratele oficii parohiale din district

VENERAȚI FRAȚI

La cererea Secretariatului general al A. G. R. U.-lui din Baia-Mare, trimisă oficiului protopopesc cu data 31 Iulie Nr. 332—1936 veți binevoi a pune în vedere președinților organi-

zațiilor A. G. R. U.-lui din toate parohiile și filiile din district să binevoiască a înainta urgent rapoartele anuale asupra activității organizațiilor lor direct secretariatului, pentru de a putea face secretariatul raportul său la congresul general al A. G. R. U. lui din Eparhia Maramureșului ce se va ține în luna Septembrie a. c. la Jibou.

Sighet, la 4 August 1936.

Cu dragoste frățească.

Ștefan Popp
protopop-vicar

Citiți și răspândiți
„Dumineca“

A 12-a parohie în Tokio și-a inaugurat nu de mult capela dedicată sfintei Tereza. În cartierul cel mai aristocratic, această parohie abia are 150 credincioși; reprezentantul legal al lor — conform legilor în vigoare — e amiralul Jamamoto Shinjiro, fost învățător al Micadoului.

Concert religios la radio, în Japonia, a avut loc în Dumineca Paștilor, în urma invitației soc. naționale de radio-difuziune. Cântul gregorian și polifonic e foarte apreciat în Japonia. După concert delegatul apostolic a dat binecuvântare și p. Teguchi, directorul biroului central de presă catolică, a ținut un discurs ocazional.

Tipografia și Librăria
Asociației ptu Cultura
Poporului Român din
Maramureș

Hârtie și călimară
Toc, creion orice cerneală
Penițe, toc automat
Hârtie de pachetat
Tampoane și sugător
Hârtie în trei colori
Burete ce șterge bine
Și caiete cu foi fine
Creion Hardmut Kohinor
Tușuri în multe colori
Cărți frumoase de lectură
Copcii, ace, gumă bună
Chipuri sfinte și rozare
Tipărițiuri parohiale.
Toate se găsesc aici
Veniți dar voi, mari și mici.

Calendar săptămânal.

9—15 August 1936.

9. Dumineca X-a d. Rusalii Ap.

I. Cor. 4. 9, Evg. Mat. 17, 14.

Ap. Matia.

10. Luni. M. Laurențiu.

11. Marți. M. Euplu.

12. Mercuri Foție și Anicat.

13. Joi. C. Maxim M.

14. Vineri. Pr. Michea.

15. Sâmbătă. Ad. P. F, Maria, Ap.

Fil. 2, 6. Evg. Luca 10, 38.

Leacuri pentru boale sufletești.

Furătură. Dacă te-ai învățat a fura și voiești să scapi de păcatul acesta începe a fi daruie; din mult mult, din puțin puțin. Ce ai furat întoarce înapoi, căci lucrul furat e împrumutat.

Minciuna. Atunci când ești dator să spui adevărul, spune-l oricui.

Lenea. Pune-te pe lucru. Vei odihni destul în mormânt.

Calendarul Bunului Creștin Bixad Mănăstirea.